

Kiadja: A FÖLDMIVELÉSÜGYI M. KIR. MINISZTERIUM
AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK minden hó 1-én és 15-én.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj: Egész évre 6 K, fél évre 3 K

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.

Szerkesztőség: Budapest, V. Ügynök-utca 19. szám., IV. emelet.
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Pátria“ r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Halak szállítása. — Poroszország új halászati törvénye. (Folyt.) *Landgraf János*. — A magyar halászat szakirodalma. (Folyt.) *Dr. Vutskits György*. — Kérdések és feleletek. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Halak szállítása.

A halszállítás mindig kényes dolog. Ezt ugyan nem akarják minden oldalról elismerni. Mert pl. élő halszállításánál akárhányszor azzal torkolják le az aggodalmaskodó kísérőt, hogy mit fél? hiszen „*vízben van az a hal*, baja tehát nem történhet“! De nemcsak az élő hal szállításánál kell különös óvatossággal s figyelemmel eljárni, hanem az ú. n. friss hal szárazon való szállításánál is. A leölt hal tudvalevőleg nagyon romlandó anyag.

Most az őszi lehalászások után kezdődik az igazi halszállítás s tart késő tavaszig. A mai nehéz közlekedési viszonyok között nem lesz talán felesleges dolog egynémely szállítási szabályt emlékünke idézni.

Élő halat rendszeren csak tógazdaságokból szállítanak: pontyot és czompót és a hegyvidékről pisztrángot.

A legtokéletesebb szállítóeszközök nagyobb szállítványok részére (ponty stb.) a *specziál vasúti kocsi*k, kisebb részére pedig (pisztráng stb.) a *hidrobionok*. A specziál kocsiokban szivattyú tartja folytonos körmozgásban a vizet s így állandóan levegőzi; a hidrobionokban pedig oxigénfejlesztő készülék pótolja a halak által elfogyasztott oxigént.

Ezek az eszközök természetesen aránylag drágák is s rendszerint csak nagyobb üzemeknél használatosak, a hol azok kezelése tekintetében is teljesen gyakorlott személyzet bánik velük.

Kisebb szállítványokhoz hordókat és kannákat lehet használni; az utóbbiak különösen az egészen zsenge, vagy kisebb ivadék számára valók.

A következőkben legfőképpen csak a ponty és a pontyos tógazdaságokban termelt tömegesebb halfélék szállítására gondolunk. Azok közül is az élve való szállításnál különösen csak a ponty és czompó, legfeljebb még a harcsa jó figyelembe. A süllő, csuka, kényességük miatt, inkább csak jegelve kerülnek a piacra. A süllőt, nagy ritkán, tenyésztési célokra szállítják ugyan élve is. De

ez a szállítás, épp úgy, mint a pisztráng élve való szállítása is egészen különös gondosságot s gyakorlatot igényel, a melyről „általában“ nem elég beszélni.

A halszállító hordók ne legyenek túlságosan nagyok; 150—250 literesek a legmegfelelőbbek, a 350 literes nagyság már a végső határ. Ha a hordó ugyanis túl nagy, igen nehéz azzal a be- és kirakásnál, de különösen az átrakásnál, a mit rendszeren rövidre szabott idő alatt kell végezni, bánni. Erre való tekintettel a hordóknak mindenesetre el kell lenni látva alkalmas vasfogantyúkkal; legczélszerűbb a két fenékre megfelelően oda erősített hosszabb vasrúd, a melyet két-két ember is megfoghat úgy, hogy egy hordót négyen emelhetnek. A hordó szája elég nagy legyen, hogy a legnagyobb szállítandó hal is könnyen beférjen. A nyílást vasrácsos ajtó zárja el, a melyet le lehet lakatolni, vagy ólompecséttel lezárni. Nagyon jó, ha az elzáró ajtó ajtaján a hordóba dugószerűen benyúló kosár van, a melybe esetleg jégdarabokat teszünk a víz hűtésére.

A hordókat, hogy könnyebbek legyenek, készítik nyárfából, sőt fűzfából is; de ezek nem elég tartósak. Legjobbak, ha legdrágábbak is, a tölgyfahordók. Igen ajánlatos a hordókat kívülről jó olajfestéssel is bemázolni; sokkal tovább tartanak.

Vaslemezekből készült nagyobb szállítóedények nem alkalmasak, mert könnyen átmelegednek, ha az idő nem elég hűs. Kisebb halszállító kannák 50 literen aluli nagyságban azonban készülnek jó erős bádógból. De ezeket is, miután anyaguk jó hővezető, mindenesetre szalmával kell burkolni, vagy kosárba állítani, szalmával jól körülötmködni.

Bárminő edényben is szállítjuk a halakat, általában két dologra kell elsősorban gondot fordítanunk:

1. a szállítandó halanyagot kellő módon elő kell készítenünk;

2. a szállítóedényeket megfelelő vízzel kell megtöltenünk.

A szállítandó halanyag előkészítendő oly módon, hogy

tiszta és kiéhezett legyen. Mindkét dologra azért kell ügyelni, nehogy a szállító vízbe, a halról leoldott piszok vagy a hal ürüleke révén oly anyagok jussanak, amelyek ott rothadni kezdenek s az amúgy is szűken mért oxigéntartalom fogyását siettessék.

Már ebből a szempontból is könnyen megérthető, miért ajánlatosabb a halak szállítására az őszi idő a tavaszinál. Őszkor a halak életműködése *csökkenőben* van, étvágyuk az idő hűvösödésével fogy, nem tömik tehát tele a gyomrukat, az őszi hal ürülekével tehát általában is kevésbé szennyezheti a szállítóedény vizét.

Viszont azonban őszkor rendszeren frissen lehalászott hal kerül szállításra. Nagyon ügyelni kell tehát, hogy ez a hal a lehalászás közben felzavart víz iszapjától, sarától teljesen megtisztuljon. Gondosan le kell öblögetni. Leghelyesebb azonban úgy a külső, mint belső megtisztulás céljából, ha *a szállítandó halakat előzőleg legalább néhány napon át friss, tiszta vizű bő átáramlással bíró raktármedencében tartjuk.*

A szállítóvíz minősége igen fontos a szállítás sikere szempontjából. Semmiesetre sem szabad az edényeket állott, felmelegedett, iszapos vagy bármiképp szennyezett vízzel megtölteni. Nem jöhet szóba az ártézi kutak vize sem, mert rendszerint meleg s kevés benne a levegő, de meg sokszor mellékíze is van. Kútvíz, forrásvíz a legtisztább és leghűvösebb, de kevés benne a levegő; azért, ha ilyet használunk, igyezzünk a megtöltésnél jó magasról önteni a vizet, hogy keveredjék a levegővel. Tiszta folyó- vagy patakvíz is alkalmas. Tavaszszal, különösen ha a természet már kezd ébredezni, arra is vigyázzunk, hogy az egyébként tisztának látszó vízben nincs-e sok apró állati s növényi szervezet, a mi különösen nagyobb esők után fordul elő, mert azok is nagyon sokat fogyasztanak a szállítóvíz oxigéntartalmából.

A vízzel megtöltött edényekbe hamarosan bele kell kerülni a halnak. Semmiesetre sem szabad azokat órákon át, esetleg még a napon is állatni.

Igen fontos dolog az is, hogy a szállítóedény vizének hőmérséke akkor, mikor a halakat berakjuk, ne nagyon különbözzék annak a víznek a hőmérsékétől, a melyből a halak kikerültek. Ha egyébként jó hideg patak- vagy másféle víz áll rendelkezésre, akkor leghelyesebb úgy eljárunk, hogy a szállítóedényeket először azzal a vízzel töltjük meg, a melyből a halak kikerülnek. Mikor aztán már az edényekben vannak a halak, szivattyúzunk azokba a hidegebb vízből oly módon, hogy a szivattyú tömlőjét az edény (hordó) fenekére bocsátjuk s lassanként nyomatjuk be a hideg vizet, míg az fokozatosan kiszorítja a benne lévő melegebbet. A halak így lassanként kerülnek a hűvösebb környezetbe s nem hűlnek meg; a meghülés tekintetében egyes fajták, pl. a más-különben elég szívós czompa is, nagyon érzékenyek.

Az edények vizét szállítás közben aztán *jegeléssel* tartathatjuk hűvösen. Csakhogy a jeget nem szabad nagy darabokban, egyszerre beadni, hanem csak apránként. Persze ez csak úgy lehet, ha a szállítmányt kíséri valaki. Ha a hordó zárószervezete olyan, akkor a lyukak dugóba tehetünk jégdarabokat; a jeges olvadó víz aztán lecsepog. Csak vigyázni kell, hogy olyankor mindig mozgásban legyen a víz, mert a jeges vízben semmi levegő nincs, tehát módot kell adni, hogy keveredjék azzal.

A hordókat soha se töltsük egészen tele, hogy maradjon a víznek játéka a hullámzásra s így menetközben mindig friss levegő keveredjék hozzá.

A hordókat a menetirányra keresztben ne helyezzük, mert akkor igen könnyen kilódnak a helyükről.

Rendes viszonyok között a levegővel keveredés is jobban történik, ha a menetirány hosszában vannak elhelyezve.

Ha útközben valahol a hosszabb veszteglés elkerülhetetlen, akkor mindenesetre kísértetni kell a szállítmányt. A veszteglés helyén vagy friss vízzel kell töltögetni a hordókat, lehetőleg magasról öntve azt be, feltéve természetesen, hogy a rendelkezésre álló víz jó víz (nem meleg, pl. ártézi víz); vagy pedig mozgatni, rázni kell a hordókat. Esetleg kis kézi fecskendő is jó szolgálatot tehet, a melylyel a hordók vizét felkavarjuk.

Nagyon sok függ természetesen attól, hogy mennyi halat rakunk a hordókba? S a legfontosabb kérdések egyike az, hogy az adott viszonyok között mennyit rakhatunk, hogy bajuk ne essék?

Itt aztán már ismét a gyakorlat a legjobb tanácsadó.

A szállítható mennyiség legfőképp az uralkodó hőmérséktől s a szállítás távolságától, illetőleg tartamától függ.

Ha a víz hőmérséke 5° C. körül van és a szállítás 1/2 napnál tovább nem tart, akkor 1 kg. közép nagyságú halra 4—5 liter vizet számítsunk. Így pl. 250 literes hordóba, miután nem igen van benne 200 liternél több víz, 40—50 kg. halnál többet ne tegyünk. Persze csak kifogástalan szállítóvíz esetén s a szállításra jól előkészített halakból és lehetőleg *éjjeli* szállításnál.

Ha a hőmérséklet és szállítási idő ennél több s egyébként sem teljesen kifogástalanok a körülmények, akkor bizony 6—7 liter szállítóvizet is kell számítani 1 kg. halra.

Ha apró halat, pl. ivadékat szállítunk, akkor súly szerint mindig kevesebbet helyezünk az edénybe, mint a nagyobb halból; 100 darab átlag 5 dekás, tehát összesen 5 kg. súlyú ivadéknak több levegő kell, mint 5 drb 1 kg. súlyú nagy halnak.

Magától értetődik, hogy az élőhalszállításnál rendkívül fontosak azok az intézkedések is, a melyek arra vonatkoznak, hogy a hal idejében, de mégse túlságos korán, legyen a rakodó állomáson; hogy elég ember álljon rendelkezésre a berakásnál, hogy a hordók vize indulás előtt lehetőleg felfrissíttessék; hogy az érkezésnél a szállítmányt várják s haladéktalanul kirakják s így tovább.

A szállítási tervet minden érdekelt féllel egyetértve (fuvaros, vasút, címzett stb.) előre meg kell minden részletében állapítani!

A mint látható az élőhalszállításnak nem csekélyek a nehézségei. Nem is mindenhol vannak meg az előfeltételei. A természetes vizek halászatánál pl., a hol a zsákmány igen vegyes anyagból áll és nagyon változó mennyiségű, a halakat rendszerint nem szállíthatják élve a piacra, hanem a fogásokat naponként kosarakba csomagolva küldik szerte.

Persze azon nem igen igyekeznek, hogy a frissen kifogott halat *leöljék*; elég hamar elpusztul az a levegőn magától is. Hát ez bizony nem egészen van rendén s legfőképpen ezért is kisebb mindig az értéke az ilyen „friss” (jegelt) halnak, mint az eleven halnak.

Teljesen kifogástalan az ilyen hal s teljesen egyenértékű, sőt esetleg még jobb is az elevenen szállítottnál, ha a vízből kivéve, a fej hátsó részére tompa eszközzel mért ütéssel megöljük. Postacsomagoknál a halat kizsigeljük, hogy kevesebbet nyomjon; hanem a kizsigelés után soha se mossuk meg, csak száraz ruhával töröljük ki.

A halat már most papirosba csavarjuk, azután friss fűvel (csalán, nedves fagyapot) veszszük körül s még egyszer jó vastag papirosba kötjük be.

Nagyobb mennyiségeket kosarakba vagy ládába csomagolunk. A fenékre friss fűvet, finomabb víznövényzetet teszünk s arra papírost, aztán berakjuk a halakat hasukra fektelve, párosan, úgy, hogy egyiknek a feje a másik farka mellé kerüljön. Egy sor halra ismét papírost és fűvet borítunk s folytatjuk a rétegezést, míg a láda vagy kosár megtelt. Legfelülre megint csak friss fű kerül.

Kényesebb halaknál, a melyek színüket is könnyen változtatják (czompó, pisztráng) mindeniket külön kell papírosba csomagolni s nehogy megnyomódjanak, mindenik köré tegyünk friss fűvet.

Melegebb időben jéggel kell a halakat csomagolni. De ügyelni kell, hogy az olvadó jég leve ne érje a halat. A jeget tehát vagy zárt hólyagban helyezzük el, vagy ha a nedves csomagolóanyag közé tesszük, akkor a halakat pergamenpapírossal védjük.

A vasutak részéről különben megfelelő előírás van az ilyen csomagolás számára, nehogy a jég olvadása következtében a csomagból kifolyó víz más csomagokat tönkretegyen.

A gyakorlatban sajnos a legritkábban látunk azonban ilyen gondos csomagolást s bizony igen sokszor nem éppen étvágygerjesztő a kosár-, vagy ládaárú. Pedig az a különbség, melyet a fogyasztó közönség az „élő” s a „friss” hal között részben jogosan, részben jogosulatlanul tesz s a mely megkülönböztetés a piacok ellátását mindenestre nehézkesebbé teszi, csakis a „friss” (jegelt) árú kezelése körül kifejtett leglelkiesmeretesebb gondosság és kényesség kifejtésével volna, ha nem is teljesen eltüntethető, de mégis oly mértékre csökkenthető, a melynél „előítélet”-nek már nem jutna semmiféle befolyás.

Poroszország új halászati törvénye.

Írta: Landgraf János. (Folytatás.)

(2) Az 1. bek. 3. pontja nem érinti azon jogokat, a melyek állandó jellegű halfogókészülék, vagy másféle megszabott halfogószerszám használatára vonatkoznak, ha és a mennyiben a halászatra jogosult csupán ilyen eszközzel űzheti a halászatot.

(3) Vasár- és ünnepnap zárt községeken kívül űzhető horgászatot, rendőri intézkedéssel, annyiban lehet csak korlátozni, hogy az köznapra helyezhető át.

(4) Zárt vizekre a 2—7 alattiak nem vonatkoznak, a 8—12 alattiak pedig nem alkalmazhatók azzal szemben, a kit a halászati jog gyakorlása megillet. Az 1. pont alatti rendelkezés nem alkalmazható olyan halivadéokra és népesítésre szánt halanyagra, melyek haltenyésztőtelepekről vagy zárt vizekből származnak és más vizek halasítására fordíthatnak.

(5) Az 1. bek. 3. pontja értelmében kiadható rendőrhatalósági rendelet kibocsátása előtt az érdekelték is meghallgatandók.

107. §.

(1) Olyan halakat, a melyeket tilos bizonyos mértéken alól fogni (106. § 1. bek. 1. p.), a rendelet hatálya alá eső területen, a vonatkozó méreteken alól szállítani, áruba bocsátani, avagy eladni sem szabad. Rendőrhatalósággal nyílt vizekre nézve az is elrendelhető, hogy az ilyen halakat egyáltalán nem szabad szárazra vinni, ott tartani, vagy bizonyos czélokra elhasználni és hogy a fogás után miként kell őket kezelni.

(2) Hasonló intézkedések tehetők ama halakra nézve, a melyeknek fogása bizonyos idő alatt tiltva van, a

tilalmi időszak tartama alatt, valamint azon halakra nézve, a melyek kizárólag csak bizonyos fogóeszközökkel foghatók, azon idő alatt, a mikor ezen eszközök alkalmazása tilalom alá esik.

(3) Tudományos, közérdekű és gazdasági czélok érdekében, a kormányzósági elnök az 1. 2. bek. alól kivételeket engedélyezhet.

108. §.

A kíméleti idő tartama alatt (106. § 1. bek. 2. p.) az állandó halfogó készülékeket (35. §. 5. bek.), nyílt vizekből el kell távolítani, avagy fogásra használhatatlanná tenni. A mennyiben a halállomány fenntartásának érdekei megengedik, ez alól a kormányzósági elnök kivételeket tehet.

109. §.

A szabad halfogás határain kívül, mindenkinek tilos vizijáromúveken olyan halászati szerszámokat magával vinni, a melyek nincsenek csomagolva, avagy pedig nincsenek teher- avagy gyorsárúként feladva, kivéve, ha az illető azon a vizen halászatra jogosult, avagy pedig, ha olyan úton jár, mely lakásától a meghalászni szándékolt vízhez vezet.

Második cím.

Kíméleti körzetek.

110. §.

(1) A kormányzósági elnök, a halászati jogosultak vagy a bérlők meghallgatásával, kíméleti körzetté nyilváníthatja:

1. az olyan vízszakaszokat, a melyek a halak vonulását illetőleg jelentősek (halkíméleti körzetek);

2. az olyan vízrészeket, a melyek főleg a hal ívására alkalmasak (halivadék kíméleti körzetek).

(2) A kíméleti körzettel történt nyilvánítás kihirdetendő és, a mennyire lehetséges, határai a helyszínén megjelölendők. Ha annak további fenntartása szükségtelessé válna, a földművelési miniszter hozzájárulásával megszüntethető. A megszüntetés ténye szintén kihirdetendő.

111. §.

A halkíméleti körzetek területén a halfogásnak minden más módja tilos, mint az, a melyet a kormányzósági elnök a 107. § 3. bek. említett czélból elrendelt, vagy megengedett. Az ivadékkíméleti területeken eme tilalom csupán ama halfajták ívási idejére nézve áll, a mely halfajták érdekében a kíméleti körzet felállított.

112. §.

A kímélendő halfajok ívási idejének tartama alatt tilos a kíméleti körzet területén a medret tisztítani, sászt vagy másféle növényeket kaszálni, onnan növényeket, iszapot, földet, fővenyet, kavicsot és követ szedni, általában bármiféle olyan műveletet végezni, a mi a halak szaporodását hátráltathatja, kivéve ha olyanról van szó, melyet a kormányzósági elnök a 107. § 3. bek. említett okból kivételként engedélyezett.

113. §.

(1) Kíméleti körzettekkel lehetőleg olyan vízszakaszok nyilvánítandók, a hol a halászat szabadabbá van téve, vagy pedig, a hol az kizárólag az államkincstárt, avagy pedig az 1874. május 30.-i törvény 7. §-a értelmében, a községeket illeti.

(2) A mennyiben a halállomány fenntartása és javítása érdekében egyéb vizeket is szükséges a kíméleti kör-

zettekbe bevonni, ezeken a halászati jog szüneteltetendő amaz időtartamra, a meddig a kéméleti helyen tilos halászni. Az elmaradt haszonért az állam a jogosultaknak kártérítéssel tartozik.

(3) Zárt vizekben, a tulajdonosok akarata ellenére, nem lehet kéméleti körzeteket állítani.

114. §.

A jelen törvény hatálybaléptekor tényleg létező kéméleti helyek továbbra is fenntartandók a 110. § értelmében.

Harmadik cím.

Hallépcsők.

115. §.

(1) A ki nyílt vizek medrében duzzasztót, zsilipet, gátat vagy egyéb ily létesítményeket épít, ha azok a halak közlekedését akadályozzák, tartozik saját költségén hallépcsőt készíttetni és fenntartani.

(2) Kivételnek lehet helye:

1. ha már létező hasonló művek, vagy egyéb okok a halak vonulását különben is kizárják;

2. ha az új létesítmény csupán ideiglenes jellegű és annak leendő eltávolítása biztosítottnak tekintendő;

3. olyan létesítményeknél, a melyek az ország javának védelme vagy előmozdítása érdekében állíttatnak;

4. ha a hallépcső állítása és fenntartása több költséget és hátrányt okoz, mint a mennyi előny abból a halászatra hárul.

(3) A hallépcső mikénti elrendezéséről és használatáról, valamint a netáni kivételek felett, abban az esetben, ha az építmény valamely törvényes eljárás alapján létesül, az eljárást vezető hatóság, egyébként pedig a kerületi bizottság határoz. A 2. bek. 4. pontja alatt említett esetben, a mennyiben a halak vonulásának gátolása miatt a halállomány csökkenése várható, az építmény létesítője halivadék beszerzésére kötelezhető.

(4) A mennyiben a 3. bek. értelmében hallépcső állítására kötelezett vállalkozó, a hallépcsőt idegen ingatlan felhasználása nélkül fel nem építhetné, ezen ingatlan tulajdonosa köteles a szükséges területet, kártalanítás ellenében, átengedni. A 27. § 4. bek. foglaltak megfelelően alkalmazandók. A határozat ama részének jogerőre emelkedése után, mely az átengedés kötelezettségére vonatkozik, az ingatlan az építmény létesítőjének birtokába megy át. Egyébként pedig az 1874. évi jún. 11-én kelt kisajátítási törvény 7—14., 16., 17., 33., 36—39. és 45—49. §§ megfelelően alkalmazandók.

116. §.

(1) A jelen törvény életbeléptekor már létező vízduzzasztó művek (115. § 1. bek.) tulajdonosai, kártalanítás ellenében, túrni tartoznak hallépcsőknek állítását és fenntartását, ha ilyent az állam közérdekből, vagy a felső és alsó vízben érdekelt halászati jogosultak felállítására akarnak.

(2) Vitás esetekben a kötelezettség és a kártalanítás kérdéseiben a kerületi bizottság határoz. A kártalanítás, ennek lefizetése vagy letétbe való helyezése, a kisajátítási törvény szabványai szerint intézendők. Kárpótlás azonban nem nyújtandó azon a czímen, hogy a halászat értékét a hallépcső csökkentette.

(3) Az eljárásra nézve egyébként a vízjogi törvény 65. § 1., 2. bek., 69. § 1. 2. bek., a 71., 75., 76. és 340. §§ 7. bek., 1—3 p. megfelelően alkalmazandók.

117. §.

A kerületi bizottság a fennforgó összes körülmények mérlegelésével amaz időszakokat is megállapítja, a mikor a hallépcső feltétlenül nyitva tartandó.

118. §.

(1) A hallépcsőkben semmiféleképpen sem szabad halat fogni.

(2) Sőt a hallépcső fölött és alatt is eltiltandó a halfogás a helyzeti viszonyoknak megfelelő távolságban, abban az időben, a mikor a hallépcső nyitva tartandó, A jelzett távolságokat a kormányzósági elnök állapítja meg. A 107. § 3. bek. jelölt czélt érdekében történő halászatoknál kivételek tehetők. Ha eme tilalom folytán a halászati jogok károsodnak, ezért kártérítéssel tartozik az, a ki a hallépcsőt fenntartja.

KILENCZEDIK FEJEZET.

Halászati közigazgatás.

119. §.

(1) Tengeri halászat felett a főhalászmesterek, mint külön állami tisztviselők, gyakorolnak felügyeletet a helyi rendőrhatalóság közreműködése nélkül.

(2) Az édesvízi halászat felett a helyi rendőrhatalóságok végzik a felügyeletet. Ez azonban egészben, vagy bizonyos vonatkozásban, a főhalászmesterekre is átruházható, a kik ez esetben a helyi rendőrhatalóság helyébe lépnek. Ezen főhalászmesterek állami tisztviselők sorából, mellékes megbízással, vagy pedig mint külön állami tisztviselők alkalmazhatók.

(3) Főhalászmester és helyi rendőrhatalóságok képezik a helyi halászati hatóságot. A főhalászmestert a halászmesterek és a halőrök támogatják. A halászati tisztviselők felett gyakorlandó szolgálati ellenőrzést, valamint azoknak egyéb szolgálati viszonyait, a földművelési miniszter szabályozza.

(4) A tengeri halászat felügyeletére rendelt halászati tisztviselők azzal is megbízhatók, hogy a 107. § rendelkezéseinek végrehajtását szolgálati körzeteken kívül eső területeken is ellenőrizzék. Ezzel a helyi rendőrhatalóság illetékessége nem érintetik.

(5) A főhalászmesternek az 1. bek. értelmében tett intézkedéseire az országos közigazgatásról szóló törvénynek a járási rendőrhatalóságokra, a 2. bek. szerintiekre pedig a helyi rendőrhatalóságokra vonatkozó szabványai érvényesek.

(6) Az 1. és 2. bek. alattiak nem érintik a különleges állami felügyeletet a szövetkezeti ügyekben (45. §) és a közös halászati körzetek kezelését. (87. §).

(7) A halászati jogosultak és a halászati bérlők által alkalmazott halőrök kötelesek a halászati tisztviselők rendelkezéseinek eleget tenni. Kívánatra ezek hivatalból felelhetnek, a mennyiben megbízhatóságukhoz kétely nem fér.

120. §.

A mennyiben a jelen törvény szerinti ügyekben a kerületi bizottság illetékes határozni, ezen rendelkezések Berlin város körzetére is alkalmazandók.

121. §.

A jelen törvény 3. §, 10. § 4. bek., a 33. § 5. bek., a 34. és 80. §§, továbbá a 102. § 1. bek., a 115. § 3. bek., a 116. § 2. bek. és a 117. § érintett esetekben döntés előtt halászati szakértők is meghallgatandók.

122. §.

A kerületi bizottságnak első fokon hozott határozata ellen, a mennyiben peres úton meg nem támadható, két héten belül az országos vízihivatalnál lehet panaszszal élni.

123. §.

A halászati tisztviselőknek és a hivatalos esküt tett halőröknek (119. § 7. bek.) jogukban áll a 125—128-ig terjedő §§-ban említett büntetendő cselekmények megakadályozása végett a halászatnál alkalmazott eszközöket, továbbá a halász-járművekben levő fogóeszközöket és halakat, valamint a nyílt vizekben található bárkákat bármikor megvizsgálni.

124. §.

(1) Jelen törvény alapján rendőri természetű rendeleteket csakis a földművelési miniszter, a főelnökök és kormányzósági elnökök bocsáthatnak ki a közigazgatásról szóló törvény 136., 137., 139. és 140. §§ alapján. A kormányzósági elnököket az a jog is megilleti, hogy ebbeli rendeleteik hatályát csupán egyes járásokra, vagy a járások részeire terjeszszék ki.

(2) Ezen rendelkezés nem érinti a vízi, hajózási és kikötői rendőrhatalóságnak, a vízjogi törvény 348—352-ig terjedő szakaszain, továbbá a közigazgatási törvénynek 136—138. §§-in alapuló rendeletkibocsátási jogát.

TIZEDIK FEJEZET.

Büntető határozatok.

125. §.

30 márkáig terjedő pénzbüntetéssel vagy egy hétig terjedő fogsággal büntetetik:

1. a ki a jelen törvény rendelkezése ellenére (92—98. §§) halászjegyét vagy halászati igazolványát magával nem hordja;
2. a ki tilalom ellenére halászigazolványt állít ki (98. § 2. és 4—7. terjedő bek.);
3. a ki halászszerzőmókat nem jelöli meg az elrendelt ismertető jellel (99. §).

126. §.

60 márkáig terjedhető pénzbüntetéssel vagy két hétig terjedő fogsággal büntetetik:

- a ki halászik anélkül, hogy a kötelező halászjeggyel (92. §) vagy halászigazolvánnyal (98. §) bírna.

127. §.

100 márkáig terjedő pénzbüntetéssel vagy fogsággal büntetetik:

1. a ki olyan intézkedéseket tesz, a melyekkel árvizek kiöntéseiből a halaknak visszatérését, avagy pedig az elárasztott területen való halászást megakadályozni akarja;
2. a ki a jelen törvény rendelkezései ellenére a halak közlekedését gátolja, vagy a medert annak félszélességén túl elzárja (35. §);
3. a ki tiltott anyagokkal halászik (100. §);
4. a ki jelen törvény ellenére az állandó jellegű halfogóeszközöket a kellő időben el nem távolítja, illetve fogásra alkalmatlanná nem teszi (108. §);
5. a ki vízijárműveken tilalom ellenére halászati eszközöket szállít (109. §);
6. a ki kíméleti helyeken tilalom ellenére halászik (111. §), vagy pedig, a ki a kíméleti körzetekre nézve fennálló tilalmakat áthágja;
7. a ki a hallépcsőkben vagy azok felett és alatt tilalom alá helyezett részekben halászik (118. §).

128. §.

(1) 150 márkáig terjedhető pénzbüntetéssel vagy fogsággal büntetetik továbbá:

a ki a 102. § 3. bek. a 103., 106. vagy 107. §§ alapján tett rendelkezéseket áthágja.

(2) A 106. § alapján tett intézkedések áthágása, valamint a 127. § 5. és 6. p. említett kihágási esetekben a büntetés mellett a szállított eszközök elkobzása is elrendelhető, tekintet nélkül arra, hogy ezen eszközök a marasztalt tulajdonát képezik-e vagy sem.

(3) A 107. § ellenére árúba bocsátott, értékesített vagy szállított halak elkobzandók, még akkor is, ha ezért határozott személyt üldözni vagy marasztalni nem is lehet.

129. §.

A ki halászati kihágást olyan egyén segítségével és közreműködésével követ el, a ki háztartásához tartozik avagy pedig, a kivel szolgálati viszonyban áll, a mennyiben ezen egyén fizetésektelen, szavatol az illetőre kirott bírságért és ama költségekért, a melyekkel a bírságon felül terhelve van.

130. §.

A 125—129-ig terjedő §§ a halászati hatóságokat nem gátolják abban, hogy a közigazgatásról szóló törvény 132. § 2. p. értelmében pénzbüntetést is alkalmazzanak bizonyos cselekmények kikényszerítése, illetve másoknak mellőzése végett. (Folyt. köv.)

A magyar halászat szakirodalma.

Irta: **Vutskits György dr.**

(Folytatás.)

1177. *Vutskits György dr.*: Mi minden készül a halból. I. I. VIII. évf. 18. sz. p. 206—208.
1178. — A hal a régiek asztalán. I. I. VIII. évf. 24. sz. 1904/5. p. 278—280.
1179. — Baráti viszony és ellenségeskedés főleg a halak között. „Halászat.” VIII. évf. 1905/6. 1. sz. p. 2—4.
1180. — Mérgező halak. I. I. VII. évf. 1905/6. 4. sz. p. 26—28.
1181. — Hazai mérgező hatású halak. I. I. VII. évf. 1905/6. 7. sz. p. 52—54.
1182. — Egy rejtélyes ikerállat. I. I. VII. évf. 9. sz. p. 69—70. (Diplozoon paradoxum.)
1183. — Mikor még a falu halászni járt. I. I. VII. évf. 1905/6. 13. sz. p. 98—100. (Tárca.)
1184. — A halak színe. I. I. VII. évf. 1905/6. 14. sz. p. 106—107.; 15. sz. p. 114—116.
1185. — Halkorcok és haltenyésztés. I. I. VII. 1905/6. 18. sz. p. 141—143.
1186. — Balatoni orvhalászok. I. I. VII. 1905/6. 23. sz. p. 178—180.
1187. — Balatoni halászemlék. A természet. IX. évf. 1905/6. 20. sz. p. 230—232.
1188. — A keszeg. Halászat, VIII. évf. 1906/7. 1. sz. p. 1—2.; 2. sz. p. 9—10. (Abramis brama.)
1189. — A sugár kardos. (Pelecus cultratus.) I. I. VIII. évf. 1906/7. p. 36—37.
1190. — A hal és a konyha. I. I. VIII. évf. 8. sz. p. 58—62.; 1906/7.
1191. — A halak érzékszervei. I. I. VIII. év. 1906/7. 14. sz. p. 105—106.
1192. — Régi halászati megfigyelések. I. I. VIII. évf. 1906/7. 23. sz. p. 180—182.

1193. — Halfaunánk egy új korcsa. „Állattani Közlemények.“ VI. köt. 3. füzet, Budapest 1907. p. 120—121. (Egy tábla rajzzal.)

1194. — A halak vázának betegségei. „Halászat.“ IX. évf. 1907/8. 3. sz. p. 17—19.

1195. — A halak visszaszerzőképessége. I. I. IX. évf. 1907/8. 7. sz. p. 52—53.

1196. — *Haempel* nyomán. Mérgecs halak. I. m. IX. évf. 1907/8. 11. sz. p. 91—92.

1197. — Balatoni halbetegségek. I. I. IX. évf. 1907/8. 18. sz. p. 145—146.

1198. — A halak emlékező tehetségéről. I. I. X. évf. 1908/9. 1. sz. p. 5.

1199. — Mít tudtak a régiek a halakról és a halászatról? I. I. X. évf. 1908/9. 2. sz. p. 13—14.; 3. sz. p. 22—23.; 4. sz. p. 30—31.; 5. sz. p. 37—38.; 6. sz. p. 44—46.; 7. sz. p. 52—53.; 8. sz. p. 62—63.; 9. sz. p. 92—93.; 10. sz. p. 77—78.; 11. sz. p. 87—88.

1200. — Amerikai naphal a Balatonban. I. I. X. évf. 1908/9. 6. sz. p. 45.

1201. — Daganatos és pikkelymerevedéses halak a Balatonban. I. I. X. évf. 1908/9. 15. sz. p. 117—119.

1202. — Halászbecsület. I. I. X. évf. 1908—9. 17. sz. p. 132—134.

1203. — Érdekes adatok a pisztrángsügér (*Micropterus salmoides* és a naphal (*Eupomotis aureus*) tenyésztéséről. I. I. XI. évf. 8. sz. 1909/10.

1204. — Motor mint halfogó eszköz. I. I. XI. évf. 1909/10. 5. sz. p. 38.

1205. — Helyes és téves megfigyelések édesvízi halaink életéből. XI. évf. 1909/10. I. I. Hazai csíkjaink. (*Acantopsidae*. 1. sz. p. 3—4. A síkos angolna. (*Anguilla fluviatilis*.) 2. sz. p. 14—15. *Petromyzon fluviatilis* és *Petromyzon Planeri*. 3. sz. p. 22—23. *Umbra Krameri* és *Leucaspius delineatus*. 4. sz. p. 30—32.

1206. — Téli víz idején. „Halászat.“ 1909/10. XI. évf. 11. sz. p. 82—84.

1207. — A mély tengerek halai. I. I. 1909/10. XI. évf. 15. sz. p. 117—118.; 16. sz. p. 124—126.

1208. — Északamerikai halfaj a Balatonban. (*Eupomotis aureus* Jord.) Természettud. Közl. 498. füzet, p. 83—86. Budapest. 1910.

1209. — Az amerikai pisztrángsügér (*Micropterus salmoides*) előfordulása a Balatonban. Természettud. Közl. XCVIII—XCIX. Pótfüzete. 1910.

1210. — A halkorcsokról. „Halászat.“ XII. évf. 1910/11. 4. sz. p. 25—26.; 5. sz. p. 33—35.; 6. sz. p. 41—43.; 7. sz. p. 51—53.

1211. — Faunánk egy új halfajáról. (*Gobius Güntheri*) Állattani Közlemények. X. köt. 1911. (Folyt. köv.)

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK.

Kérdések.

II. Nagyon kérem velem tudatni, hogy hol és kinél lehetne sporthorgászathoz szükséges apró csalihalat (ponty, kárász, keszeg vagy sügér) beszerezni. Ugyanis szenvedélyes horgász vagyok s a folyóban ilyenkor ősz felé hovatovább nehezebb, sőt lehetetlenné válik az apró csalihal fogása. Z. Z.

Feleletek.

II. A kért friss csalihallal tudomásunk szerint senkisé nem kereskedik; tógazdaságokban lehetne esetleg beszerezni, a hol most halásznak le, ha ilyen tógazdaság van ott a közelben.

A horgászok különben *konzerválják* a csalihalat formalinban, hogy legyen őszi korral mivel halászniook. Utalunk e tekintetben a „Halászat“ 1914. évi 12. számára (Zsarnovitzky A.: „Horgászati apróságok“ 137. lap).

Egyébként kérjük, hogy olvasó közönségünk köréből a kérdéshez az ahhoz értők hozzászólani sziveskedjenek.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Adományok az Országos Halászati Egyesület halrajzi munkálatainak céljára:

Eddig kimutatott összeg	3940 K
9. Papp József, Budapest székesfőváros lágy-mányosi Duna tavának bérlője	100 K
Összesen	4040 K

Budapest, 1916. október 1.

Répassy Miklós
titkár.

A Torontál-bácsi halászati társulat Törökbecsén október 9-én közgyűlést tartott *Pálffy Dezső* elnökle alatt a vízterület hasznosítása ügyében. Az igazgató jelentése szerint a társulat által megpróbált házilag való halászat 2 hét alatt (a szükséges hálók árát is leszámítva) 700 korona tiszta jövedelmet eredményezett.

A beérkezett ajánlatok letárgyalása után a társulat a házi kezelés mellett döntött és *Vécsey Károly* ajánlatát fogadta el a következő feltételekkel: saját (hálók, var-sák, ladikok, kádak, hordók, szákok stb.) felszerelésének használata mellett *felébe halászik*, a háború tartama alatt, illetőleg a békekötés évének végéig; a társulat részére eső 18 dekán felüli halakat — a mennyiben ezek a rendes törvényes méreteket megütik, — fajtára való tekintet nélkül köteles kilogrammonként 3 korona árban a víz partján átvenni; a halak átvétele és elszállítása a raktár-tavaknál az igazgató rendelkezései szerint és a társulat megbízottjának ellenőrzése mellett történik; a raktár-tavak rendbehozatalát vagy a társulat maga, vagy az ajánlattevő a társulat számlájára végezletli el; a társulati vízterületen a zöld nád irtása megengedett dolog, de az érett nádtermés kitermelés után megfellezendő; az ívótavakat a vállalkozó köteles tisztán tartani és rendszeresen kezelni, a benne levő tenyészpontyokat darab-szám és súly szerint átvenni, gondozni, a termelt ivadékokat kihelyezni és vállalkozása megszűntével a társulatlak természetben visszaszolgáltatni; 3 hold földet a szőlővel és lakással együtt ingyen használhat; biztosíték fejében 2000 koronát köteles letenni, vagy összes felszereléseit leltár szerint legalább 2000 korona értékben és a mindenkori raktáron levő halkészletet is lekötöni.

*Hikity József*nek a motorcsónak használatát megengedték azzal a feltétellel, hogy ellenőrző járatokra a társulatlak időnként átengedni tartozik, az üzemköltségek visszatérítése mellett. (—gh.)

VEGYESEK.

Dr. Zachariás Ottó †. A német hidrobiológiának ismét nagy halottja van. A Schleswig-Holsteinban fekvő Plön melletti hidrobiológiai állomás nagynevű megalapítója és igazgatója, *dr. Zachariás Ottó* tanár 67 éves korában elhunyt.

Mint iparos szülők gyermeke a lakatos mesterségbe fogott bele; már 19 éves volt, mikor latin és görög tanulmányokkal kezdett foglalkozni és rendkívüli akarat-

erővel csakhamar letette a középiskolai érettségi vizsgát. Ettől kezdve a természettudományok, de különösen a hidrobiológiának szentelte életét. Munkásságának a gyakorlati halászat is sokat köszönhet. A Plön-tavon hidrobiológiai állomást szervezett, a melyet tevékenysége révén világhírre emelt. E munkásság eredményeit legnagyobb-részt az általa szerkesztett „Archiv für Hydrobiologie und Planktonkunde” című folyóiratban jelentek meg.

Dr. Zachariás Ottó élete valósággal példaképe az erős akaratú, öntudatosan, meghatározott cél felé törekvő tudományszeretőnek.

A Duna angolnáiról. **Dr. Unger Emil**-nek mult számunkban megjelent ilyen cikkére több olvasónk felhívta figyelmünket, hogy egyes tógazdaságok is próbálkoztak angolnákkal. E tógazdaságokból szintén szabadulhattak ki angolnák a Dunába. Így különösen **Tatá-ra** került angolnaivadék nagyobb mennyiségben közvéltlenül a háború előtte években is, azlán meg mintegy 25 évvel ezelőtt a *simontornyai* (Tolna m.), ma már megszűnt tógazdaságba. Mindkét helyről közvetlenül lejuthattak a Dunába.

Nagy meleg októberben. Október hónap eleje itt-ott korai fagyot hozott. A tógazdaságok a beállott hűvös időben nyugodtan fogtak hozzá a hónap derekán a lehalászásokhoz. A mi szélsőséges klímánk azonban ezúttal sem tagadta meg magát. Az idő valósággal nyárirív melegegett. Nemcsak napközben tűzött a nap júliusi hévvel, hanem az éjtelek is szokatlan langyosak voltak. E miatt a halászatot egyes helyeken abba is kellett hagyni. Szerencsére azlán 17-én megint hirtelen fordulat állott be; lehűlt a levegő is, a víz is alaposan. Remélhetőleg most már zavartalanul folyhat a lehalászás munkája.

A naphal — tógazdaságaink veszedelme. A „Halászat”-ban már többször volt szó arról, hogy az *amerikai naphal* elterjedt a Drávában, az Al-Dunában. Az elméleti ichthyológusok talán örvendenek is hal-faunánk eme gyarapodásának, de nem úgy tógazdáink. Egyes helyeken ugyanis valóságos csapásként kezd jelentkezni ez a gazdasági szempontból semmire se való apró, szapora szeméthal. Ez az eset is mutatja a törpe-harcásával egyetemben, mennyire helyes az újabb halászati törvények ama rendelkezése, a mely idegen halfajok betelepítésének korlátokat szab.

A Palicsi tó nádasa. Szabadka mellett kigyulladt a Palicsi-tavat körülölelő négyszáz láncz terjedelmű nagy nádas. A tűzhöz nemcsak a tűzoltóság vonult ki, hanem a szabadkai nép is, mert a nádas elpusztulása igen nagy kárt jelentett volna. A tüzet úgy oltották el, hogy az égő területet körülásták és ezzel megakadályozták a veszedelem terjedését. A tűz körülbelül hatvan láncz területen pusztította el a nádtermést, a melyet három suhancz pajkosságból gyújtott meg. Érdekes lett volna megfigyelni, hogy a tűzvész a tó halaira minő hatással volt.

Két pár csizma. Vagy miért drága a hal? Azaz szabatosabban: miért emelkedett a hal ára is? Egyik tógazda-haltenyészlőnknek két pár halászcizmára volt szüksége. Nagy utánjárással végre Baján akadt valakire, aki vállalta elkészítésüket. Meg is csinálta annak rendjelmódja szerint. Hanem a két pár csizma ára 800 K, azaz *nyolczszáz korona* volt! Feljegyeztük az esetet a kor jellemzésére.

Mekkora csukák teremnek Volhyniában? Megírja egy a Ferencz csarorna mellől odavetődött harcász halász, a kinek alábbi levelét közli velünk egyik szives olvasónk:

„... Továbbá tudatom a Méltóságos úrral, hogy itt Volhyniában még eddig mindig nagy harcok voltak; de nem bírtak velünk. A többi, majd ha hazakerülök, elmondom a Méltóságos úrnak Igen érdekes dolgok.

Még egy újságot! Ilyen még velem nem esett meg. Fogtam egy csukát, a mit, ha megbírtam volna mutatni a Méltóságos úrnak, nem adtam volna sokért. Olyan csuka volt kérem, hogy mikor ránéztem, akkor is lehetetlennek tartottam, hogy akkorára nőjön.

Többen mondták nekem, hogy a „Luga” vízben egy bizonyos helyen „nagy” hal van. Nem bírnak vele; a hálójukat már többször megrongálta. Gondoltam: valami nagy harcra s egy nagy varsát csináltam dupla spárgából, hosszú szárnyakkal. A „Lugát” egy keskeny helyen elzártam vele s 4 emberrel, botokkal felfegyverezve, a hajtáshoz fogtunk. Az egyik egyszerre csak elkialtja magát, hogy egy nagy valamit megütött! Sejtettem, hogy a nagy hal, a mire vadászunk. Nemsokára látom is, hogy ránczigálja a hálót s már a karót is kihúzta! El is kiáltottam magam: „Megvan a nagy hal!” Mire a közeli népség, katonaság mind oda csődült. Mikor aztán összefogtam a varsát, temérdek nép bámulta a csodát. Mert valósággal az volt. Bevittük Lokacsynba megmérni: 70 orosz font volt. Egy orosz font pedig 42 deka, tehát *28 kg-os volt a csuka!* Maražok hű alázatos szolgálja. Kelt 1916. október 5-én. *Vukovity István* szakaszvezető.”

A derek halász-szakaszvezető különben a Russ-külnömtényben is szolgált, önkéntesen, többször megdícsérték; nem csoda hát, ha a muszkacsukával is olyan leleményesen megbirkózott.

Németország a tengeri hal átviteli tilalmát, mely eddig csak a sózott és szárított halakra (heringekre) vonatkozott, *mindenféle tengeri halra és halkonzervre* kiterjesztette ez év október 23-ával kezdődőleg. Az október 19-e előtt történt vásárlásokra nézve azonban az átviteli engedélyt még megadták, ha a kötések október 31-ig bejelentették.

A budapesti halpiacz. A heti két hústalan nap apasztó húsfogyasztásával szemben, a halfogyasztás emelkedése áll arányban. Piacunk, a tógazdaságok most folyó lehalászása folytán, képes minden mennyiségben a keresletet fedezni. Igaz, ez kizárólag a pontyra vonatkozik, másfajta nemes halfajból állandó a hiány, mert ezek ára a húsárakkal vetekedik, míg a ponty ma *aránylag* olcsó eledel.

A folyamok újabb apadásával, különösen az Aldunáról ismét nagyobb mennyiségben jött a hal hozzánk és jó kereslet mellett símán talált vevőre.

A Duna-Tisza közén, Fülöpszállás magasságában, az utóbbi nedves évek következtében keletkezett vízállások további apadásával még mindig tetemes mennyiségű halat fognak, melynek nagyrésze, csodálatos módon, nemesített fajpontyból áll. Ezek bizonyára egyes oltani vizek mesterséges népesítése útján nyertek ilyen elterjedést.

E vízállásokból, hol azelőtt se víz, se hal nem igen volt, ez évben már több ezer métermázsza halat fogtak ki. Most folyik a lepadt tóságokban az utolja hal összefogása, mit több száz asszony és gyermek végez, főképpen tapogatóval.

Érdekes, hogy az utóbbi hetekben az onnan felkerülő halak jórészt asszonyok kézi kosarakban szállítják és adják el Budapestre, amit könnyen megtehetnek, mert néhány kiló hal mai ára bőven fedezi munkájukat és útiköltségeiket. Ilyen kéziszállítási mód nagyban hozzájárul a vonatoknak asszonyokkal és kézipodgyászajkkal való túlszűfolttségéhez.

Érthetővé teszi a kéziszállítási mód elterjedését az is, hogy a vasút felelősség nélkül vesz fel olyan gyorsan romló árút, mint a hal, de nem tartja szem előtt az ilyen szállítmány által igényelt kereskedelmi gondosságot, a halat heverteti és sok esetben olyan késéssel juttatja a címzett birtokába, hogy az romlott állapotban teljesen értéktelenné vált. Ennek bizonyítására szolgáljanak a vásárcsarnokban napirenden levő hivatalos halelkobzások; mind amiatt, mert romlottan érkezik a küldemény, pedig a mai időben igen nagyértékű és nagymennyiségű élelmiczikkról van szó. Ennek a helyzetnek szomorú következménye, hogy mindenki irtózik jegelt halnak a fővárosba való szállításától, az egyes vidéki helyeken

inkább lényegesen olcsóbban adják el a halat, mintsem, hogy a bizonytalan szállítást kockáztassák; ezzel pedig a főváros élelmezése szenved.

E hóban kezdődtek tógazdaságaink lehalászásai, a minek folytatását az időközben beállott abnormis időjárás kedvezőtlenül érintette, sőt egyeseknél károkat is okozott.

Az eredmények minden irányban igen változók; voltak meglepetések: feltűnő jó és feltűnő rossz hozamok. Már több szállítási kötésről van tudomásunk, melyek 4 és 5 korona között, minőség, mennyiség, szállítási idő és költségek tekintetbevételével, ingadoznak. A termelt mennyiség körülbelül egyharmadát a katonaság vette meg közvetlenül a termelőktől. A készletek gyors és síma eladása ezen termelési évben biztosítottak tekintendő.

A budapesti piac halárai nagyban:

Kecsege, nagyság szerint	8.—14.—	K
Süllő, nagy	12.—15.—	"
" , közép	8.—10.—	"
" , apró	6.—8.—	"
Ponty élő, nagy	5.60—6.—	"
" , közép	5.—5.60	"
" , apró	4.80—5.—	"
" jegelt	2.80—4.—	"
Harcsa, vágó	8.—10.—	"
" , közép	4.—6.—	"
Csuka, élő	6.—7.—	"
" , jegelt	3.60—5.—	"
Czompó	4.—4.50	"
Kárász	1.60—4.—	"

Hivatalos árjegyzés.

Budapest székesfőváros vásárcsarnokaiban és nyílt piaczaín 1916. szeptember 27. és október 21. között.

Áringadozások kilogrammonként fillérben.

	Nagyban	Kicsinyben	
		a vásár-csarnokban	a nyílt piacokon
a) Édesvízi élő hal.			
Ponty, nagy	500—650	700—700	} 400—700
" kicsiny	400—450	600—650	
Harcsa, nagy	—	1000—1000	} 500—600
" kicsiny	—	500—700	
Csuka, nagy	—	650—800	} 400—500
" kicsiny	—	540—650	
Kárász	300—340	350—400	200—360
Czompó	—	360—600	400—400
Márna	—	—	—

	Nagyban	Kicsinyben	
		a vásár-csarnokban	a nyílt piacokon
Pisztráng	—	2000—2000	—
Apró kevert hal	—	—	300—500
b) Édesvízi jegelt (nem élő).			
Ponty, nagy	400—500	480—560	} 210—500
" kicsiny	360—360	320—480	
Harcsa, nagy	600—1000	800—1200	} 400—900
" kicsiny	400—580	500—600	
Csuka, nagy	360—500	440—560	} 240—600
" kicsiny	280—380	300—440	
Fogassüllő, dunai	500—1000	600—1100	} 400—800
" balatoni, nagy	—	1100—1300	
" " kicsiny	—	600—1100	—
Garda, balatoni	—	—	—
Kárász	120—300	220—350	120—320
Czompó	300—400	280—400	300—400
Márna	—	440—440	440—440
Keszég	—	200—400	140—240
Pisztráng	—	800—800	—
Kecsege, nagy	—	1000—1200	} 500—800
" kicsiny	—	700—1000	
Apró, kevert hal	120—200	200—240	120—360
c) Rák.			
Folyami rák, nagy 1 db.	—	140—140	—
" " kicsiny "	—	40—40	—

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Többeknek. Az erdélyi oláh betörés következtében a „Halászat” széküldés egyes helyekre akadályokba ütközött. Ideiglenes tartózkodási helyekre, technikai okokból, bajos a lapot megküldeni; miután azonban hamarosan sikerült az ellenséget határainkon kívül kergetni, nagyon kérjük az érdekelteket, ha majd a megzavart postai rend ismét helyreállt, szíveskedjenek velünk az elmaradt lapok számaint idejében közölni, hogy azok pótlásáról gondoskodjunk.

Halszállítási hirdetmény!

A m. kir. 5. honvéd pótzászlóalj közérkezési bizottsága az **1917. évben** szükséges

200—300 métermázsa élő halat

szereződéses szállítással óhajta biztosítani, miért is felhívja mindazokat, akik ezen halszállítást elvállalni akarják, zárt írásbeli ajánlataikat a fenti bizottságnál (**Szeged, Régi honvédlaktanya 31.**) folyó évi november hó 10-ig adják be, Ugyanott a szállítási feltételek megtudhatók.

M. kir. 5. honvéd gyalogezred pótzászlóalj közérkezési bizottsága.

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa** élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, cs. és kir. udvari szállító **BUDAPEST**, Rőzponti vásárcsarnok. Telefon: 61—24.

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: **Tógazdaság Sárd.** Sürgőnyezím: **Tógazdaság Kiskorpád.** Vasutállomás: **Kiskorpád.**

őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított **wittingaui** pontyot és anyapontyot, bajorországi **aichgründi** 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higoi), aranyorfát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrák és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a **Tógazdasági Intézőség Sárd** és dr. **Hirsch Alfréd** Budapest, Klotild-palota.